

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 K 044284 25 Kž
Dana, 07.07.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda mr Srđana Force, kao predsjednika vijeća, Branimira Jukića i Blagoje Dragosavljevića, kao članova vijeća, uz učešće Jasmine Obradovac, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog R. T., zbog krivičnog djela Nasilje u porodici i porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi optuženog lično, kao i po žalbi optuženog zastupanog po braniocu Željku Bubiću, advokatu iz Banje Luke od dana 18.09.2024. godine, izjavljenoj na presudu Osnovnog suda u Kotor Varošu, broj 73 0 K 044284 23 K od 09.08.2024. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 01.07.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbijaju se, kao neosnovane, žalba optuženog R. T. i žalba branioca optuženog Željka Bubića i potvrđuje se presuda Osnovnog suda u Kotor Varošu, broj 73 0 K 044284 23 K od 09.08.2024. godine.

Obrazloženje

Pobijanom prvostepenom presudom optuženi je proglašen krivim što je dana 14.06.2022. godine, u jutarnjim časovima, u Čelincu, prostorijama Javne ustanove Centar za socijalni rad Čelinac, prijetnjom da će napasti na život i tijelo, ugrozio spokojstvo člana svoje porodice i to svoje supruge, oštećene B. T., na način što je radnicima Centra za socijalni rad S. M. i Z. P. rekao da će udaviti svoju suprugu B. T. i da će ista završiti pod zemljom, a što je kod oštećene, nakon saznanja za upućene prijetnje, izazvalo strah za vlastiti život i tjelesni integritet, dakle, prijetnjom da će napasti na život ili tijelo ugrožavao spokojstvo člana svoje porodice ili porodične zajednice, čime je počinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa ga Osnovni sud u Kotor Varošu, na osnovu prethodno navedenog člana i članova 43., 49. i 50, Zakonika, osudio na novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00 KM (dvije hiljade konvertibilnih maraka), koju je optuženi dužani platiti u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude, uz upozorenje da će, ukoliko istu ne plati, ona biti zamijenjena kaznom zatvora, te je takođe osuđen i da snosi troškove krivičnog postupka u iznosu od 23,00 KM za pristup svjedoka sudu i 250,00 KM na ime sudskog paušala. Oštećena se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Žalbom branioca optuženog od dana 18.09.2024. godine odluka prvostepenog suda se pobija zbog bitne povrede krivičnog postupka (član 10. stav 1. tačka a) i član 311. tačka z) i k) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Sl. glasnik Republike Srpske", broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, dalje: ZKP RS), zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 310. stav 1. tčka v) i 313. ZKP RS i zbog odluke o krivičnoj sankciji, iz člana 310. stav 1. tačka g) i 314. ZKP RS, s prijedlogom da ovaj sud, na osnovu člana 324. ZKP RS ili žalbu

uvaži, preinači prvostepenu presudu tako što će optuženog osloboditi krivične odgovornosti, ili da ožalbenu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

U obrazloženju žalbe, branilac ukazuje optuženi nije učinio krivično djelo, kako je to opisano u izreci pobijane presude, jer se oštećena u vrijeme kada je navodno krivično djelo izvršeno, nije nalazila na mjestu njegovog izvršenja, pa navodno izrečenom prijetnjom nije moglo biti ugroženo njeno spokojstvo, tjelesni integritet ili duševno zdravlje, koje posljedice čine opis radnje kojim se ovo djelo može izvršiti, pa nisu ispunjeni osnovni uslovi za ostvarenje bića ovog krivičnog djela. Ona je o navodnoj prijetnji optuženog čula od drugih lica, a tek nakon dva mjeseca se, u iskazu datom tužiocu, izjasnila da je ta prijetnja kod nje izazvala strah i uznemirenost, iako je prije toga živjela 25 godina sa optuženim u bračnoj zajednici u kojoj nije zabilježen slučaj nasilja u porodici. U pogledu povrede odredaba krivičnog postupka, branilac ukazuje da se iste ogledaju u povredi odredaba članova 15. i 295. stav 2. ZP RS, jer prvostepeni sud nije ocijenio sve dokaze, niti ih je ocijenio na pravilan način, svaki od njih posebno, a zatim sve zajedno, jer je prvostepeni sud donio odluku na bazi prekomjerne slobode u ocjeni dokaza, što predstavlja bitnu odredbu odredaba krivičnog postupka. Dalje u obrazloženju, branilac ponovo ukazuje da oštećena supruga optuženog nije bila prisutna u prostorijama JU "Centar za socijalni rad Čelinac" u Čelincu, kada je optuženi, koji je bio pozvan na razgovor u isti radi određivanja uslova pod kojim će vidati svoju mladu kćerku, u odsustvu oštećene izrekao prijetnju, ali on osporava navode da je prijetio supruzi, nego tvrdi da se posvađao sa službenikom ZU "Centar za socijalni rad", jer ga je isti izbacio iz kancelarije, koji iskaz optuženog sud nije uzeo u obzir. Takođe, navodi da prvostepeni sud nije pravilno ocijenio dokaze, jer nije uzeo u obzir da u materijalnom dokazu pod nazivom Procjena rizika u slučaju prijave nasilja u porodice od 20.06.2022. godine se navodi da žrtva, po sopstvenoj izjavi, ne osjeća bilo kakvu vrstu straha od učinioaca. Osim toga, sud nije posebno ocijenio ni izjavu svjedoka V. B. T., koja je sačinila socijalnu anamnezu, koja je izjavila kako joj je poznato da supružnici više ne žive na istoj adresi, iz čega je trebao proizaći zaključak da ne postoji mogućnost za porodično nasilje. Branilac dalje ukazuje i na iskaze drugih svjedoka, iz kojih je sud trebao zaključiti da oštećena nije bila prisutna u prostorijama JU "Centar za socijalni rad Čelinac" kada su navodne prijetnje bile izrečene, pa je izostao taj bitan uslov za ostvarenje bića ovog krivičnog djela, te je zanemario iskaze svjedoka odbrane, kome je optuženi ispričao odvijanje predmetnog događaja. Dakle, zbog nepotpune i pogrešne ocjene dokaza, sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, jer bi u protivnom utvrdio da nema bića navedenog krivičnog djela, budući da navedena prijetnja, ako je i bila izrečena, izrečena je u odsustvu oštećene, da nije dokazano da je ta prijetnja izazvala strah ili znatnu uznemirenost kod optužene, jer oni već nekoliko godina ne žive zajedno, pošto je oštećena odselila u Banju Luku i oni nisu u kontaktu, pa ona zbog toga nije tražila zabranu pristupa, da se optuženi svađao sa zaposlenim u JU "Centar za socijalni rad Čelinac", zbog čega su ga zaposleni u istom prijavili, da je optuženi teško bolestan, liječi se od karcinoma mokraćnog mjehura i do sada je imao šest operacija, o čemu je dostavio medicinsku dokumentaciju, da je penzioner sa malim primanjima, pa bi ga izvršenje izrečene krivično pravne sankcije egzistencijalno ugrozilo, zbog čega se žali na istu, pa predlaže da sud u postupku po žalbi istu preinači, ukoliko ne preinači prvostepenu presudu i oslobodi ga od optužbe ili ne ukine presudu.

Lično podnesenu žalbom optuženi je ukratko iznio isto ono što je sadržano u žalbi njegovog branioca, a iz iste je vidljivo da nije bio svjestan da je branilac već ranije podnio žalbu protiv pobijane presude.

Ovaj sud je o žalbi odlučio nakon održavanja nejavne sjednice vijeća, saglasno odredbama člana 319. stav 1. ZKP RS.

Razmotrivši navode žalbe, sud je utvrdio da je neosnovan navod žalbe koji se odnosi na bitne povrede odredaba krivičnog postupka, nalazeći, nakon uvida u spis predmeta i u pobijanu presudu, da je neosnovana tvrdnja da sudija prvostepenog suda nije izvršio potpunu i pravilnu ocjenu dokaza, te da je na taj način učinio povrede odredaba člana 15. i člana 295. stav 2. ZKP RS. Sud nalazi da je, suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud u pobijanoj presudi izvršio detaljnu analizu dokaza koji su od značaja za donošenje presude, pa je saslušao zaposlene u JU "Centar za socijalni rad Čelinac" iz Čelince, koji su na glavnom pretresu izjavili da je optuženi, u vrijeme, na mjestu (u prostorijama te javne ustanove) i na način izrekao prijetnju navedenu u izreci presude da će udaviti svoju suprugu B. T. i da će ista završiti pod zemljom, što su oni shvatili kao ozbiljnu prijetnju, te su o tome sačinili službenu zabilješku, koju su odmah dostavili policiji. Tvrdnji optuženog da nije izrekao navedenu prijetnju, sud nije poklonio vjeru, nalazeći da on svakako neće iskazati ništa na vlastitu štetu, a da nije naveo niti jedan opravdan razlog zbog čega bi zaposleni u JU "Centar za socijalni rad" protiv njega podnijeli lažnu prijavu. Iskazima oštećene B. T., koja je u izjavi datoj kao svjedok i oštećena pred tužiocem, kao i na glavnom pretresu, izjavila da je nju saznanje o prijetnji koju je izrekao njen muž, iako u njenom odsustvu, preplašilo i uznemirilo, jer zna kakav je on, pa je ranije zbog njegovog ponašanja i napustila porodičnu zajednicu u Čelincu, te sada živi sama u Banjoj Luci. Navodi žalbe da je sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, iz člana 310. tačka a), a u vezi sa odredbama člana 311. stav 1. tačka z) ZKP RS, dakle da je sud zasnovao presudu na dokazu na kojem se ista nije mogla zasnovati, nisu u dovoljnoj mjeri konkretizovani, jer se u žalbi ne navodi koji je to dokaz i zbog čega se na istom nije mogla zasnovati presuda. Žalba ukazuje kao na bitnu povredu postupka, da je sud, prihvativši navode optužnice, naveo u izreci presude, za krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske ("Sl. glasnik Republike Srpske", broj 64/17, sa izmjenama i dopunama, dalje: KZ RS) da je prijetnja koja je izrečena pred službenicima "Centra za socijalni rad Čelinac", upućena B. T., a u njenom odsustvu, učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer je ta radnja nepodobna za izvršenje ovog krivičnog pošto je, da bi se ostvarilo biće ovog krivičnog djela, potrebno da je prijetnja bila upućena njoj lično, dakle dok je oštećena prisutna, te da je ista bila takvog karaktera da je ugrozila njeno spokojstvo, tjelesni integritet ili duševno zdravlje, a ovi bitni elementi su izostali, jer oštećena nije bila prisutna izrečenoj prijetnji, niti su iste bile podobne da ugroze njeno spokojstvo, tjelesni integritet ili duševno zdravlje. Ovaj navod žalbe sudu ukazuje kako branilac smatra da radnjom optuženog nisu ostvareni bitni elementi bića krivičnog djela za koje je on optužen, te da nije dokazano da je on učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, zbog čega bi trebao biti oslobođen od optužnice, a ne ukazuje na postojanje dokaza na kojem se nije mogla zasnovati presuda. Zbog toga ovaj sud smatra žalbeni navod koji se odnosi na postojanje bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) neosnovanim.

Takođe, tvrdnju da radnjom iz optužnice, koja je prenesena u izreku presude, optuženi nije mogao učiniti krivično djelo koje mu se stavlja na teret, jer su navodne prijetnje, njoj upućene, bile izrečene u njenom odsustvu, sud smatra neosnovanim, jer kada se razmotre odredbe člana 190. stav 1. KZRS, vidljivo je da istima nije naveden kao uslov za ostvarenje bića krivičnog djela Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici da prijetnja da će se napasti na život i tijelo nekog od članova porodice bude iznesena lično toj osobi u njenom prisustvu, nego smatra da je bitno da je prijetnja bila izrečena, da je oštećena za istu saznala, te da je tu prijetnju smatrala ozbiljnom, takvom koja ugrožava njeno spokojstvo i tjelesni integritet, koji uslovi su u konkretnom slučaju ispunjeni, jer je oštećena u izjavi datoj tužiocu, kao i na glavnom pretresu, izjavila da je, kada je saznala za prijetnju od strane optuženog, pretrpjela strah za svoj tjelesni integritet i da ju je ista jako uznemirila, dakle narušeno je njeno spokojstvo i tjelesni integritet. Iz iskaza službenica JU "Centra za socijalni rad Čelinac" S. M. i Z. P., kao i iz njihove Službene

zabilješke upućenu vezi sa tom prijetnjom PS Čelinac, proizlaze dokazanim okolnosti o načinu, razlozima upućivanja i sadržaju prijetnje, te da su istu ovi službenici smatrali tako ozbiljnom, da su je odmah prijavili policiji, koji su bitni elementi od značaja za utvrđivanje postojanja ovog krivičnog djela. Iskazi ostalih saslušanih svjedoka, osim optuženog, nisu u suprotnosti sa iskazima naprijed navedenih svjedoka, a isti nisu ni bili prisutni događaju kada je u kancelariji bila izrečena prijetnja, te navodi žalbe da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio njihove iskaze nisu osnovani.

Ovaj sud smatra da je osnovni sud u obrazloženju pobijane presude naveo sve dokaza na kojima je zasnovao svoju presudu, kako materijalne, tako i subjektivne, te da je izvršio analizu svakoga od njih posebno, a zatim i svih dokaza zajedno, saglasno odredbama člana 295. stav 2. ZKP RS, pa je na osnovu takve analize utvrdio bitne činjenice na kojima je zasnovao presudu, koje je naveo u obrazloženju presude, koje je jasno i potpuno, tako da nema bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS, izreka i obrazloženje su u potpunosti razumljivi i nisu suprotni sami sebi, a razlozi presude su jasno izneseni. Činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno, pa nema ni povrede navedene u žalbenim osnovima iz člana 310. tačka v) ZKP RS.

U pogledu žalbenih osnova iz člana 310. tačka g) ZKP RS zbog odluke o krivičnim sankcijama, i člana 314. stav 1. ZKP RS čija visina se takođe osporava, sud smatra da je, budući da je za krivično djelo iz člana 190. stav 1. KZ RS propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine, izrečena novčana kazna od 2. 000,00 KM, koju je optuženi dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, je relativno blaga kazna, uzimajući u obzir da je ista ekvivalent kazni zatvora u trajanju od 20 dana. Prvostepeni sud je uzeo u obzir sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, pa i visinu njegovih primanja, a optuženi je naveo da je srednjeg imovnog stanja, kao i njegovu dugotrajnu bolest i liječenje. Ovaj sud takođe smatra izrečenu kaznu primjereno učinjenom krivičnom djelu i izvršiocu, s obzirom na njegovo zdravstveno stanje i primanja, i mišljenja je da se blažom kaznom ne bi postigla svrha kažnjavanja iz članova 41. stav 3. i člana 43. ZKP RS, u smislu ostvarivanja ciljeva generalne i specijalne prevencije izvršavanja krivičnih djela.

U pogledu navoda žalbe da optuženi zahtijeva da mu se vrati njegovo privremeno oduzeto lovačko oružje, ovaj sud ukazuje da pobijanom presudom nije odlučeno o oduzimanju oružja, pa se optuženi u tom smislu može obratiti prvostepenom sudu.

Ovaj sud je na osnovu odredaba člana 327. ZKP RS donio odluku kao u izreci presude.

Zapisničar:

Jasmina Obradovac

Predsjednik vijeća:

mr Srđan Forca